

Telekäiija

nr. 11 aprill 2003

ETV märksõnadeks saab ka sügisel: uudised igal täistunnil.

FOTO: ÜLO JOSING

Ilmar Raag: sügisprogramm on koos

Ja repetio mater studiorum est

Kui üle lahe Soomes panevad telekanalid kokku 2004. aasta sügisprogrammi, siis meie oleme põhimõtteliselt valmis saanud oma 2003. aasta sügisega.

Ometi on see võrreldes varasemate aastatega hea tulemus. Mäletame ju hästi, kuidas varasematel aastatel ei julgenud me veel juulikuuski täpselt hinnata, kui suur on meie sügisprogrammi eelarve. Mida aga tegelikult tähendab varane programmi kokkupanek?

Töötegemise poole pealt

Esiteks saavad saatetegijad juba kevadel teada, mida nad järgmisel hooajal teevad. Siinkohal tahakski rõhutada, et praeguseks hetkeks on produtsendid saanud piisava informatsiooni sügise lepingute sõlmimiseks. Igaüks, kes ei taha hakata augustis oma närve läbirääkimistega rikkuma võiks juba praegu sotid selgeks teha.

Teiseks tuleb uudse asjana seekord juba kevadel mai lõpuks valmis teha saate turundusplaani. Tihtipeale aitab just turundusplaani viimistleda arusaamist, mis teeb teie saate unikaalseks ja miks teie potentsiaalne vaataja ei saa seda vaatamata jätta. Teisalt peab turundusplaani parandama koostööd meie erinevate osakondade vahel, et juba kevadel teaksime

kui palju ja millal näitame saate promosid ja millist informatsiooni antakse ajakirjandusele. Eelkõige selginevad selle plaani koostamisel meie turundusosakonna piirid, millest kaugemale minnek sõltub juba saatemeeskonnast endast.

See tähendab, et promo aegu on piiratud hulgal ja ajalehed ei avalda kaugeltki kõike, mida neile saadame, aga eelkõige on saatemeeskonna ülesandeks teha kõik võimalik, et vaataja oleks saatest võimalikult teadlik.

Sisu poole pealt

Käesolev sügis tuleb taas mõnevõrra vaesem, kui muiste. Seda enam püüame meelde tuletada põhilist. Kõigepealt, kui me ei teeni ei leiba ega raha, siis mis on meie missioon? Meie missioon on toota Eestis elamise väärtusi.

Mida see tähendab? Psühholoogiast on tuntud tõsiasi, et poollehood tuleb läbi mõistmise. Meie tegeleme sellega, et üritame teha elu Eestis mõistetavaks. See ehk on liiga teoreetiline lähtekoht ja võiks lihtsalt ütelda, et tahame olla Eesti elu keskne, informatiivsem ja jälgitavaim Eesti meediakanal.

Praktikas on aga iga saate hindajaks vastukaja tekkimine ühiskonnas.

järg lk. 2

ETV noorte- ja lastesaadete kokkutulek

Kunagised laste-, noorte- ja õppesaadete tegijad korraldavad Kodulinna Majas 9. mail kell 16 kokkutuleku.

Kokkusaamine ei ole mõeldud muremõtete esitamiseks, vaid rõõmsaks jälleägemiseks. Meil kõigil oleks ülim rõõm Sinuga seal lihtsalt juttu vesta. Anna teadust telefonil 628 4645 (Voldemar Lindström) või 628 4673 (Inna Lepp).

Kontaktandmed personaliosakonnale

Kontaktandmete muutumisest (passi vahetus, uus mobiilnumber või kodune telefoninumber, aadressi muutus) tuleb kindlasti teavitada personaliosakonda, et isikukaardile saaks õiged andmed kirja panna.

ETV ametiisikud pöörduvad tihti personaliosakonna poole näiteks passiandmete saamiseks kiirlähetuste korral, jne.

ETV ruumid nummerdati ümber

Aprillikuus nummerdati kõik ETV ruumid ümber, mille põhjuseks oli senine segane ja eksitav numeratsioon.

Gonsiori tänava maja korrused algasid 1. korrusest, uue maja korrused algasid 0-korrusest ning ühe ja sama numbriga ruume võis olla mitmes erinevas maja osas, mis erinesid eesliite poolest nagu 4-104 või K-104.

Uus numeratsioon on neljakohaline, mis võimaldab välistada sama numbrilise kordumise maja eri osades.

Vastavusse on viidud ka uue ja vana maja korrused. Ehk siis majja sisenedes satume alati kõigepealt esimesele korrusele, hoolimata sellest, kas sisenesime Gonsiori või Faehlmanni tänava poolt. Numbrilise esimene koht (tuhandeline) näitab alati ära korruse – ruum number 2104 asub 2. korrusel, ruum number 0335 asub keldrikorrusel.

Ilmar Raag: sügisprogramm on koos

algus lk. 1

Ja repetio mater studiorum est

Kas selles saates välja öeldud mõtted mõjutavad inimesi? "Pealtnägija" hoiakud kujundavad kahtlemata suure hulga inimeste arvamusi. See on suur vastutus. Seejuures ei taha me sugugi olla ainuõige lahenduse pakkujad. Kui "Foorumis" on saatekülaliseks Allan Alaküla, kes otse-eetris mustab ETV-d, siis on taoline avatus meie tugevuse näitajaks.

Martin Luther ütles, et eelistab piibli lugemisele vaidlust usuvännaga. ETV võiks igale eestlasele olla just selleks usuvännaks ja mitte piiblik.

Siia juurde lisaksin ka pilgu välismaale. Eestisugust väikest kultuuriruumi ähvardab üheaegselt oht endasse sulguda ja selle vastandina ka soov kõik unustada. Kui meie teatriõhtud hakkasid näitama kõrvuti eesti teatrietendustega välismaiseid tükke, siis on tegemist just sellise võrdlusega, mida on vaja eesti teatri määratlemiseks (ma loodan, et ka edendamiseks).

Sügisest tuleb meile veel üks inimlugusid jälgiv dokumentaalfilmi eetritsoon, kuhu samuti põimitakse eesti ja muu maailma filmid. Ikka selle aktiivse võrdluse eesmärgil.

Aga konkreetselt, mis juhtub sügisel?

Uue programmidirektori Ainar Ruussaare esmaseks eesmärgiks on muuta ETV ajakirjanduslik pool heas mõttes agressiivsemaks. Tegime sellega algust juba kevadel. ETV märksõnadeks saab olema ka sügisel: UUDISED IGAL TÄISTUNNIL. Seejuures pikendatakse venekeelset AK-d umbes 25-minutiliseks ja lastesaated tulevad veel enam õhtusse 19.15. ja kestavad kuni 20.00ni välja. Seda programmistruktuuri erakanalitel ei ole.

Pärast meie 20.00 uudiseid tulevad saated, millest üldjuhul eeldame, et nad peaksid pakkuma laiemat vaatajahuvi. Oma kohal peaksime leidma nii Pealtnägija, 112, Avatud Toimiku kui ka Bingo!

Nädalapäevadest on raskeim teisipäev, mil konkurents Politseikroonikaga sööb ära iga teise mõistliku saate. Ometi jätkame seal Spordifoorumiga, mille järel tuleb ilmselt Eesti lugude dokumentaalsari.

Õhtu nurgakivi on ka tuleval sügisel AK põhisaade. Selle järel jääb esmaspäeva struktuur samaks: pool tundi kohalikku huumorit ja siis Välisilma komplekt (saade + film). Teisipäevgi jätkab traditsiooni: OP, kohalik lühifilm ja väärtfilm – kõik kokku maiuspala kultuurinimesele. Kolmapäeval toimub väike muudatus: Viies stuudio asendub sisult sarnase ent loodetavasti dünaamilisema Foorumiga. Selle järgneb kas "Presideni meeskond" või "Sopranod", mille järel tuleb uus inimlugude dokumentaalfilmi slot. Neljapäeval

Sügisest jätkub sel hooajal lastelt ja nende vanematelt väga hea vastuvõtu saanud lastesaade "Buratino tegutseb jälle".

asendame senise Venemaa kuritegevuse inglise huumoriga "Office", mille järel tuleb provokatiivne "Tegelikkuse KesKus" ja siis Muusika/Tants, und peletav Unetus ja lõpuks Riigikogu saalist. Reedel tuleb ilma üllatusteta Teleteater.

Nagu näha, ei ole nädala sees palju muudatusi. Selles suhtes on algav sügis esimest korda üle paljude aastate peegeldamas televisiooni ideaalvarianti: saatevõrk ei muutu, ent saated seal sees paranevad küll. (Ma loodan viimast).

Supertoimetuse sünd

Ainar Ruussaare ideeks on kokku kutsuda juba maikuust nn. supertoimetus, kus erinevatest ajakirjanduslikest saadetest tulevad inimesed iga nädal kokku, et vahetada ideid ja määrata, kes mis teemat uurib ja käsitleb.

Me ei tohi olla kogum omapäid mõtleivatest saadetest, vaid terviklik telekanal. Ma kardan, et see muudatus võib olla valulisem, kui praegu mõtleme, ent teisalt ei ole mingit põhjust loobuda koostöömudelid, mis on ajakirjanduslikult olnud ajalehetoimetuste ja suurte uudistekanalite edu aluseks.

Nädalavahetuse suurimateks muutusteks on katse alustada laupäevase noortebloki taaslustamist kella 15 – 17 vahel. Teoreetiliselt uuringud näitavad, et sel kellaajal on kodus palju noori, keel puudub hetkel kindel teleriharjumus. Sinna tuleks 7 vapralt uut teemadega variant. Laupäeva õhtupoole tuleb ka laste mälumäng kell 19.15. Samas tunnistame, et

nädalavahetuste õhtud on meil rahapuudusel endiselt lahjad. Enne AK-d tuleb ainult möödapääsmatu Õnne 13.

Samuti toome oma menüüfilmi laupäeva õhtusse, et mitte võistelda erakanalite menüüfilmidega pühapäeva õhtul. Pühapäeva ilmselt suurim muudatus on pärast AK-d tulev nädala kokkuvõttev saade, mida juhib programmidirektor Ainar Ruussaar.

Internetiteleviioon

ETV visiooniks on olla kaasaegne meediaorganisatsioon. Tänapäeval tähendab see, et iga saate sõnum on seda maksimaalsem, mida rohkemates meediumides on samast sõnumist juttu.

Käesoleval aastal tähendab see seda, et sügisest käivitub koostöös Eesti Telefoniga internetiteleviioon neile, kellel on interneti püsiühendus. See tähendab eelkõige seda, et vaatajad hakkavad vaatama saateid oma huvist ja mitte saate kellaajast lähtudes.

Ilmselt toob see ajaga kaasa vajaduse ümber hinnata oma saateid, sest nende vaatajani jõudmise mehhanism muutub. Hiljem on interneti keskkonnas tekitatud vaatajahuvi ilmselt objektiivseim indikaator ka meie põhilise saatevõrgu kokkupanemisel. Eialgu on pühiühenduse kliente Eesti 30 000 arvuti ringis, kuid see on alles algus.

Pavel Ivanov: "Vajasin uut väljakutset"

Venekeelsete saadete peaproductsent Pavel "Paša" Ivanov võtab sel nädalal personali-osakonnast oma tööraamatu ning läheb Eesti venekeelsetele ajalehtedele uut hoogu andma. Viis aastat toimetuse juhina on joone alla saanud.

Mis on kolm peamist põhjust, miks ETV-st lahkud?

Esiteks tüdimus, teiseks pakkumine uuest töökohast ja kolmandaks programmilised uuendused.

Millest sa tüdinenud oled?

Olen tüdinenud avalik-õigusliku telekanali praegusest olukorrast, mis on tekkinud nii majavälistest, kui ka sisestest tingimustest. See on kui võitlus seintega.

Kuidas meeskond uudise vastu võttis?

Toimetuses oldi loomulikult kurvad, kuid mõtlesime juba pikemalt, millised on meie valdkonna perspektiivid ja võimalused. On selge, et rahvustelevision ei saa lõputult suurendada venekeelsete saadete mahtu, kuid me ei olnud optimistlikud ka olemasoleva säilitamise suhtes.

Milline on sinu nägemus uuest venekeelsete saadete juhist?

Minu meelest võiks venekeelsete saadete juhtimine minna meelelahutustoimetuse alla. Eero Spriidi juhtimise efektiivsus on kõrge ja kui räägime venekeelse televisiooni arengust, siis *infotainment*

FOTO: TOOMAS TUUL

Pavel Ivanovi meelest võiks venekeelse saadete juhtimine minna meelelahutustoimetuse alla.

oleks kõige õigem suund. Olen sellest ideest rääkinud nii Eero Spriidi, Ainar Ruussaare kui Ilmar Raagiga, kuid praegu jätkasin selle valdkonna kontaktisikuks hooaja lõpuni.

Milliste tunnetega ETV-st lahkud?

Kindlasti ei lahku me vaenlastena.

Milliste tunnetega lähed uude kohta?

Täiesti rahulike tunnetega, kuna tunnen neid inimesi, kes mu alluvuses töötama hakkavad. ETV peaproductsendi amet on mind karastanud. See on koht, kus oled pidevas stressis, kuid oled ka alati valmis lahendama kriise. Kriitilise eelarve olukorras on toimetuses viimase viie aasta jooksul välja tulnud saadetega nagu Põlvkond 2000, Teadmiseks, Sputnik ja Unetus.

Siit ka üks põhjus, miks uut väljakutset vajasin: üle viie aasta ühes kohas töötades tekkis ideede kriis, midagi jäi puudu. Samuti ei ole ma täiesti nõus programmi muudatustega ja kuidas neid läbi viidi. Võib olla olid need õiged otsused, aga mina seda enam ei tajunud.

Kuidas su perekond otsuse vastu võttis?

Ausalt öeldes on mu naine seda juba ammu soovinud.

Millised on uues töökohas su tööülesanded?

Sisuliselt samad, mis ETV-s: organiseerida ja ratsionaliseerida ajakirjanduslikku tegevust. Ja kindlasti näen tulevikus vene trükiajakirjanduse ja ETV vahel koostöö võimalusi nii arvamuste vahetamise kui saadete osas.

Küsis Karin Leemet

Igavene Volli

Voldemar on Tartu Ülikooli ajakirjandusosakonna esimese lennu mees. Enne televisiooni tulekut töötas aastaid tegevajakirjanikuna mitme suure ajalehe toimetuses. Tullles telemajja teadis Voldemar, mis on ajakirjandus.

Punnis ülematele kõvasti vastu, sest ei teadnud, mis on televisioon. Nüüd teab. Üle kolmekümne aasta on ta seda õppinud. Õpib veelgi. Maapoisina teab, mis on töö. Sihikindel ja kui tarvis, siis kõigutamalt jäärapäine. Igavene Volli.

On kasvatanud arvukalt Riigikogu liikmeid ja loonud juhitavates toimetustes soodsa iibekliima. Ei unusta ühegi teleinimese sünnipäeva. Ja ka surmapäeva. Voldemarita poleks ETV ajalugu ja kroonikat. Ta on ETV Ajaloo Instituudi direktor ja ainuke teadur.

Tänase turumajanduse tingimustes, kus kõike müüakse ja ostetakse, on Voldemari turuväärtus kõrge. Seoses läheneva ETV poolesajanda juubeliga tõuseb Lindströmi

TALSE asjatundlike analüütikute arvates hüppeliselt. Sest ta teab ETV ajaloost tänases Eesti Vabariigis kõik. Ta on vaieldamatult parim ekspert. Inimene saab tiivad tundes, et teda on veel vaja.

Ta mäletab nagu me kõik, peeglipoisid, Juhan Peegli õpetussõnu: "Maailma kõige tähtsamates raamatutes pole öeldud, et elu peab kerge olema."

Kui juubelipäeval Voldemarilt küsitakse, kuidas ta end tunneb kõrges eas, võib ta vastata vana Juhani tänase lemmikvastusega: "Ei oska öelda, pole kogemusi. Pole kunagi enne nii vana olnud..." Surun töömehe kätt.

Enn Anupöld

28. aprillil saab muuseumijuhataja Voldemar Lindström 70-aastaseks.

FOTO: HEIDI MAASKIMETS

Volli on ETV naiste hulgas tuntud kui suur lillede kinkija. Fotol peab ta 1991. aasta maikuus ETV naisi meeles emadepäeval.

Olen oma hinges ammu ETV-sse tööle asunud

Ainar Ruussaare "mäejutlus" teisel laiendatud programminõukogu koosolekul

Ma tulen suurde ja veidi hirmuäratavas telemaja tööle küll väljastpoolt, kuid ma pole päris võõras.

Tunnen seda struktuuri ja ETV-s töötavaid inimesi vähe, kuid piisavalt selleks, et uskuda koostöövõimesse, nende inimeste algatusvõimesse ja mis kõige olulisem - nende inimeste pühendumusse. Ma olen aastate jooksul näinud ja eelkõige kuulnud selle maja sisestest suhetest ja probleemidest. Rahaprobleemidest, tehnikaprobleemidest ja probleemidest juhtimise, alluvuse ja kommunikatsiooniga.

Ma ei sea enese esmaseks eesmärgiks need probleemid lahendada. Näiteks rahapuuduse probleemi ma ei saagi lahendada. Ma alustan oma tööd sellest, et neist ETV nõrkadest kohtadest aru saada, puzzle kokku panna ja sellega paralleelselt kindlustada eeloleva kevade ja suve jooksul ETV tagalat sügisese ja sellele järgneva aastate programmi kvaliteedi tõstmiseks.

Ma tahan ka üritada olla tubli "lobbist" poliitikute hulgas ja koos teiste ETV juhtidega võidelda maailma suurima eestikeelse televisiooni rahastamise ja täieliku tasakaalustuse eest. Ma ei kavatsen mätta ennast bürokraatiasse, minust ei saa ETV esindusisikut, kes jookseb vaid ühelt vastuvõtult teisele. Ma kindlasti jätkan ka kui ajakirjanik, olles selles mõttes ka programmi tootmises üks väikesi nutrikiisi ja sellevõrra lähemal oma kolleegidele ning nende tööle.

Valimistajärgse Eesti suur probleem tundub mulle olevat mitte see, et riigikogul oleks halb kavatsusi, vaid see, et valitsusliidul on liiga palju häid kavatsusi. ETV koalitsioonileppes nende kavatsuste hulka ei mahu. Niisiis ei tea me tulevikust mitte midagi.

Lähiaeg aga töötab tulla huvitav meie kõigi elus ja järelikult ka ETV elus. Kokku tuleb uus parlament ja uus ringhäälingunõukogu, arvatavasti sõda jätkub ja kui see ka lõpeb, on maailm veelgi rohkem muutunud kui praegu. Märksõnad NATO ja eriti Euroopa Liit ja sellega ühinemise rahvahääletus muudavad ETV veelgi olulisemaks kanaliks kasvõi alalise kohaloleku pärast Euroopas läbi oma ajakirjaniku, läbi Euroopast saadava pildi ja läbi EBU. Ees on olümpiamängud, mis seni on Eestis olnud ETV absoluutne pärusmaa. Ees on palju teisi spordisündmusi. Ja muidugi ootame me ETV-s järgmise aasta riigieelarvet, seni ootame lootusrikkalt. Sest me usume ikka veel, et ETV saab praeguselt niinimetatud kompromissprogrammilt edasi liikuda. Nüüd konkreetselt aga mitte väga detailselt mõnedest eesmärkidest.

Uudised

ETV uudised on viimasel ajal läinud üha paremaks. Paraku on üha paremaks ja heas mõttes agressiivsemaks läinud ka TV-3 ja

Kanal-2 uudised. Nüüd otsustas ETV täita senisest rohkem talle pandud rolli ja edastab õhtuses võõndis uudiseid igal täistunnil. Muutis saatevõrku eesmärgiga võistelda oma konkurentidega kahes erakanalis. See oli alles algus ja nii võikalt, kui see ka ei kõla - tänu sõjale - hea algus. Alati saab midagi veel paremini teha ja nii on ka ETV uudistega.

ETV katab suurepäraselt ära kõik Eesti ja maailma olulisemad sündmused. Aga on päevi, kus see on ka kõik. Mulle tundub, et uudiste ajakirjanikud elavad sageli justkui päeva korruga, teevad selle ära ja siis tuleb järgmine päev. Kuid sündmused arenevad ajas, protsessid arenevad ajas ja ajakirjanduse ülesanne on nende juurde aeg-ajalt tagasi tulla ning uurida, kuidas üks või teine asi on lahenenud, mis protsessidest on saanud. Muide, taoline ühes päevas elamine ja vähene ettevaadatus on kogu Eesti ajakirjanduse probleemiks.

Rohkem eksklusiivsust. Isegi AK peab suhtuma igasse päeva, ja seda seitse päeva nädalas, kui millessegi erakordsesse. Ka AK inimestel peavad olema oma usaldusväärsed allikad, kust saada informatsiooni, mida konkurendidel ei ole. Vaadake, kui palju on sündmusi, mis "ujuvad välja" tagantjärele ja kui palju on sündmusi, millest ajakirjanikud kunagi midagi teada ei saa. Ehkki nende ülesanne ongi neist esimesena teada saada. Kõik meie elus ei tule kandikul või läbi arvutiekraani BNS-i uudiste kujul lihtsalt kätte.

Loomulikult on kasvanud informatsiooni hulk, see on agressiivne ja kipub sageli ajakirjanikke oma agressiivsuse ja massiga lammutama. Seepärast arvan ma, et ajakirjanikud peaksid suhtuma valitsuselt, poliitikutelt ja ametnikelt lähtuvasse informatsiooni senisest kriitilisemalt. Klassikaliste küsimuste nagu *kes?*, *millal?*, *kus?* ja *miks?* asemel tuleks rohkem esitada küsimusi nagu *miks nad seda teatavad?*, *palju see maksab?*, *miks just praegu?*, *kes on selle taga?* Kui mõni neist küsimustest jääb näiteks valitsuse teate põhjal ajakirjaniku jaoks vastamata, leiab ta endale teema. See võib osutada eksklusiivseks, erakordseks.

Rohkem agressiivsust. Ma julgen võrrelda AK-d ja Kanal-2 "Uusi uudiseid". Me näeme sageli, et Kanal-2 uudised on ebauhtlased, mõnel päeval paremad, mõnel halvemad, me näeme, et seal napib sageli pildist ja kanali toetusest, me näeme seal päevast päeva ekraanil protsesse analüüsimas Postimehe ajakirjanikke, mis vahel on sädlev, aga vahetevahel igav ja ebamäärane. Aga ma näen Kanal-2 puhul seda, et midagi liigub, on palju ideid, on palju sisemist energiat, on soovi kuhugi liikuda, kiiresti, tempokalt, agressiivselt. Ma tunnetan, et Postimehe toimetajad ja samale kontsernile kuuluv telekanal teevad koostööd, mõtlevad teineteisele. ETV-s ei mõtle sageli ilma ilmse vajaduseta üksteise

peale isegi kaks lähedalasuvat korrust. Kanal-2 annab teada, kui nad on leidnud midagi eksklusiivset. ETV uudised sellist energiat ei kiirga. Olla täpne, kiire ja korrekne on ajakirjanduse alustõde, aga mis sellest kasu on, kui sellest teavad veerandid televaatajatest. Muidugi on inimesi, kes põhimõtteliselt uudiseid ei vaata. Aga on inimesi, kes vaatavad põhimõtteliselt ainult uudiseid. Nii nagu on inimesi, kes vaatavad teekat isegi siis, kui seal pole saateid ja on vaid sahisev ekraan.

Ma olen väga vastu hoiakule, mida ma olen mõne AK töötaja käest kuulnud, et me oleme vapustavalt tublid ajakirjanikud - me teeme tööd ka ajal, mil käib sõda, ilma et keegi meile selle eest tavapärasest rohkem maksaks. Sõda on nagu olümpia. Ainult tulemused on teised. Meediasündmused on mõlemad. Sõda on meediasündmus ja meediasündmus on ajakirjanike pidupäev. Mõelda meediasündmuse ajal eelkõige oma honorari või palganumbri suurendamisele tähendab mitte olla ajakirjanik. Selles mõttes olen ma veidi kütiniline, aga range. Sellel ajal on kõik sõjakolelused ja selle arengud just nimelt see, mille nimel ajakirjanik oma tööd teeb.

Allikad. Ajakirjanik, kes kaotab allikad, kaotab tööd. Ajakirjanikud peavad suhtlema oluliste inimestega ka ilma kaamerata, ka väljaspool intervjuusid, ka väljaspool tööaega. Kõigil ETV ajakirjanikel peab olema sisemine sund leida allikaid, säilitada need, muutada nende jaoks usaldusväärseks ja kohe kindlasti mitte neid alt vedada. Ja mis väga oluline, kogu ETV, kõigi nende töötajate tuttavad ja sõbrad võivad olla allikad. Me kõik näeme või kuuleme sageli midagi erakordset ja ebatavalist. Andkem sellest siis ka AK ajakirjanikele teada. Nende asi on informatsiooni kontrollida, sellele kinnitust saada. Mida rohkem me ise omavahel suhtleme, seda rohkem suudame me teha omanäolist ja tõelist ajakirjandust.

Kommunikatsioon. Uudistetoimetuse peab elama. Seal käib pidev sagimine, telefonikõnede virr-varr, nõuküsimine, soovitamine, toimetamine, kontrollimine. See kõik eeldab tugevat meeskonda ja see AK-s on. AK-s töötavad Eesti ühed paremad teleajakirjanikud. Aga see eeldab ka selle pidevas tempokas liikumises oleva grupi juhtimist ja neile olulise informatsiooni vahendamist. AK ei tohi mõelda, et ta on ainus vaal, millel ETV seisab. Ja ETV ei tohi oma uudiste ajakirjanikesse suhtuda kui spigelgatesse ehkki tegemist on vaalaga.

Tehtu analüüs. Ma kavatsen eeloleval suvel tõsiselt analüüsida koos kolleegide ja ekspertidega Eesti teleuudiseid ja läbi selle kaardistada väga selgelt ETV uudiste nõrgad ja tugevad kohad, et siis sügisel selge sõjaplaaniga rünnata. Sellesse ajutrusti on otseselt või kaudselt kaasatud suur hulk inimesi. Tegemist ei ole järjekordse koosolekuga ETV arvukate

koosolekut reas. Tegemist on kollektiivse aju analüüsiga, mida ei pea pidama pikkade koosolekute vormis, kus asja iva kipub sageli sumbuma üksteise süüdistamisse. Aju võib töötada operatiivsemalt ja lihtsamalt.

Publitsistika

Mulle see sõna ei meeldi. Aga mulle ei meenu ka ühtegi suupärasemat. Kasutan siis seda.

Publitsistika ei ole midagi elust eraldiseisvat, vaid see on protsesside ja neis osalevate tegelaste analüüs. Läbi publitsistika peab ETV vaataja saama aru sellest, mida ta näeb uudistes, õppima protsesside üle mõtlema ja just publitsistika põhjal langetama otsuseid. Seetõttu on publitsistika ja uudised väga tihedalt seotud. Ma väidan, et kui uudistes kajastuvad protsessid toidavad publitsistikasaateid, on väga tihti ka vastupidi. Stuudiovõitlustes või intervjuudes välja öeldud väited ja faktid on sageli uudised ja peaksid omakorda andma ainet uudistele. Ma näeksin hea meelega uudiste- ja publitsistikasaadete suuremat koostööd.

ETV-l on heal tasemel elusaated, mis pajatavad erinevatest isikust, loodusest, ametitest – oleks vaid raha nende tegemiseks. Analüüsiva ja asjaliku, maailma mõistetavaks muutva ajakirjanduse arendamisel on aga minna veel pikk tee. Äkki tuleks ETV-s luua lisaks elusaadete ja uudistesaadete toimetusele veel üks struktuuriüksus, mis tegeleks just nimelt sellega, mida ma siin nimetan publitsistikaks? See on mõtlemise koht ja me hakkame selle üle mõtlema. Koos teiega.

Kõik ei ole eestlased...

Kõik ei ole Eestis eestlased, kõik ei ole kuuljad ja kõik ei ole nägijad jne. Me tunnustame, et tolerantsi teiste suhtes on vähe ja me mokaotsast ka tunnustame – kogu Eestis – et suhtume nüüd teistsugustesse natukenegi mõistvamalt kui aastaid tagasi. ETV peab paratamatult, olgu see kellelegi meeltemööda või vastumeelne, arvestama mitteeestlastega, nende kultuuriga, puuetega inimestega. See ei tohi segada lõimumisprotsessi ja luua poputamise suhtumist, kuid kindlasti peab ETV-s sügisest käivituma venekeelne uudistesaaade, mis erineb senisest siult ja ka vormilt – sügisest on kell 18.00 eetrise venekeelne uudistesaaade, oma ankruga.

Ehk siis: vene keelt kõnelev inimene peab saama talle olulist informatsiooni tema emakeeles senisest rohkem ja ajakirjanduslikumalt. Selle asjaga hakkame ka kohe suvel tegelema, et sügiseks sadulasse istuda.

Koostöö, kompetents ja kodurahu

Ma julgen kindla veendumusega oponentidele Hegelile, kes väidab, et ühtsuse triumf on ühtlasi selle eituse algus. ETV töötajad on uhked selle üle, et nad töötavad

ETV-s, kes aastakümneid, kes lühemat aega. See on suurepärane, sellise kõrge "kompanii moraali" ettevõtetel läheb tavaliselt hästi ja üha paremini. Töötaja, kes on uhke oma töökoha üle, on kõige parim töötaja. Paraku olen ma kohanud ETV-s ka väga ohtlikku mentaliteeti.

Ma toon näite oma eelmiselt töökohalt, kus üks reporter ütles mulle uudistesaaalis pärast ETA lõpliku kadumist ajakirjandusmaastikult, et mida me siin enam rabeleme, et pole oluline, kas uudis läheb BNS-ist välja 5 minutit varem või hiljem. Ma loodan, et mul õnnestus taoline mentaliteet eos tappa, sest muidu tapaks selline suhtumine uudisteagentuuri. Miks ma sellest räägin? Sest ka ETV-s on suhtumist, et vaatajanumbrid ei tähenda midagi, sest ETV on niikuinii kõige parem, kõige usaldusväärsem, kõige kultuursem, kõige täpsem ja kõige operatiivsem. Vaatajanumbrid ei pea ja ei tohigi alati olla otsuste ainsaks argumentiks. Aga enese naba lakkamatu imetlemine ja elamine nii, justkui oleks väljas ikka veel 1990. aasta, on tegelikkuse eiramine.

Väljas on 2003. aasta kevad ja endisaegsed jõujooned on muutunud. Suhtumine ETV-sse kui parimasse telekanalisse *a priori* on vale ja ohtlik. Ma soovitsin igal ETV-ga seotud inimestel teha rohkem analüüsi. Olla väga enesekriitiline. Ja tunnistada, kui vaja siis ka avalikult, enese vigu. Mina olen selleks valmis.

Veel olen ma ETV-s märganud kohatise probleeme sisekommunikatsiooniga. Ideid ja mõtteid on inimestel palju, need ringlevad paljudes peades ja jõuavad paljudesse kōrvadesse, kuid ideed ja mõtted ei tähenda veel asja otsustamist või millegi rakendumist. Ehk siis mööda telemaja arvukaid koridore seiklevad kuulujutud, millel ei ole mingit alust, ka sellised kuulujutud, mida on arutatud kui võimalikke variante kohvikus või koosolekutel. Aga need ei ole otsused. Ma soovitan kõigile ETV töötajatele kahtluste, kõhkluste ja ka uudishimu korral leida see inimene, kes teab või vastutab ja küsida temalt otse. Arupärimine on alati lubatud ja aitab vähendada eelarvamusi. See loob eeldused meeskonnatöök.

Ma ei taha, et ETV oleks maja, kus on 6. korrus, on 3. korrus ja on ka keldrikorrus ning nende korruste vahel ei liigu mitte informatsioon, vaid jutud. Vahel tagaseljajutud. Ma tahan, et ETV oleks maja, kus on 6 korrust, mille vahel liiguvad ideed ja informatsioon. Ma pean seda hädavajalikuks. Palju kordi vajalikumaks, kui näiteks töötajate kollektiivsete protetikirjade kirjutamist.

Tegelikult ma tahan, et ETV oleks moodne, kaasaegne, valge, tehniline ja sõbralik maja. Ma kardan, et sellise unistuse nägemiseks olen ma juba liialt vana. **Kuidas me välja paistame?** Vaatajanumbrid, laialdane hariv, meelt lahutav ja informeeriv programm, asjatundlikud töötajad ja veel palju muud ilusat on ETV-s see, mis hoiab seda maailma suurimat eestikeelset televisiooni avalikkuse ja poliitikute

huviõriidid. Aga huvi ETV vastu suurendavad ka konkurentide ponnistused ja poliitikute ponnistused. Ehk siis ETV ei tohi unustada, kuidas ta välja paistab. ETV peab olema avatud ja oma tegevusest teavitamisel agressiivne. See töö on juba ETV-s hästi alanud.

Mõtleme üldiselt üksikule. ETV praegune loosung "head saated iga päev" on inimestele meelde jäänud. Selle lipukirja osadeks võtmise eeldab, et igal saatel, igal filmil ja igal tegevusel, mis on ETV programmiga seotud, on oma loosung, slogan. Selge nägemus, millega seda toodet või tegevust iseloomustada ja põhjendada. Millega oma tegevust iseloomustada ja põhjendada.

Konkreetsete meediakanalite ja ajakirjanduse üldine usaldatavus on erinevad asjad. ETV on usaldatav ja hariv kanal ning paistab seetõttu tipuna silma Eesti ajakirjandusmaastikul. Näiteks on ETV-s kasutatav eesti keel üldjuhul hea keel. See on suurem väärtus, kui me arvata oskame. Seda suunda tuleb mitte ainult hoida, vaid ka arendada, et ka tulevikus tipus olla, sest paljude väärtushinnangud on muutunud ja keerulises elus otsivad inimesed lihtsaid seletusi, paljud neist põgenevad reaalsusest Mehhiko seepide ja "Politseiakadeemia"-taoliste filmide rägastikku, kuid mingil hetkel peavad nad pöörduma reaalsusesse tagasi, et aru saada, mis sünnib. ETV peaks olema selliste tagasipöördujate kants ja kindlus.

Ma väga loodan, et hiljemalt 2004. aastast saabub ETV programmi teatav rahu ja stabiilsus, et ETV harjutab vaatajaid saadete ja saatevõrguga ning töötab sisse pikaajalisi populaarseid kaubamärke. Et ei juhtuks nii, nagu on juhtunud mõne mitte päris keskpärase ideega, mis muudavad kaks korda aastas nime, vahetavad nädalapäevi ja loomulikult ka kellaaegu.

Ma loodan, et ETV ei peaks iialgi kasutama Oxfordi ülikooli politoloogi Timothy Ashi sõnu, kes pärast Berliini müüri langemisele järgnenud eufooriat ütles nii: "Kui ma lähimatel aastatel midagi kardan, siis mitte seda, et Saksamaa püüab end mõjuma panna suurvõimuna. Just vastupidi, ma pelgan, et ta tõmbub endasse, hullub ühinemisega kaasnevatest probleemidest, hakkab end isegi haletsema ja tõmbub kaitsesse. Ning rajab uue müüri oma idapiirile." Saksamaal päris nii ei läinud. ETV-l ei lähe kindlasti nii.

Ma ei asu tööle 28. aprillist, nagu seisab mu töölepingus. Ma olen oma hinges juba ammu ETV-sse tööle asunud ja niipalju, kui aeg võimaldanud, ka selles töös osalenud. Mais hakkab ma ETV-d põhjalikumalt tundma õppima. Suvekuudel ma ei puhka. Sügisel alustame kõik koos uue energiaga. Ma loodan, et võimsalt. Palun olge mulle toeks ja abiks.

Täna Teid kõiki juba ette koostöövalmiduse eest.

Miks nad nii teevad?

Juhatuse esimehe assistendi Karina Burmeisteri seletuskiri, kus ja kellega ta end hommikuti "uputamas" käib.

Vali helin segab mind meelas unenäos, ajan end istuli, kuid samas prantsatan tagasi, silm hakkab uuesti kinni vajuma, kuid peas vasardab mõte - ei, peab jalad alla võtma.

Rooman üle voodi, kus torisedes teine külg pööratakse..... väljas ei liigu veel ühtegi hinge, kusagil maja peal lõriseb naabrite kohvimasin, ajan tuhvleid voodi all taga ja lohistan end vannituppa, peas üks ainus mõte... uni nii magus ja alles teisipäev. Teades, et vähem kui tunni pärast ligunen sisekontrolööri Kersti Päereni juhtiva pilgu all juba basseinis, ajab mul jüdinad peale ja tahes tahtmata paneb mõtlema, milleks mulle see. Ja nii juba mitu kuud, kaks korda nädalas.

Vannitoast lohistan end kööki, et nobedasti üks kohv teha.... lootes, et see aitab. Lähemal otsimisel selgub, et sinine kohvipurk on tühi, ongi hea, sest peaksin juba uksest välja tormama ja Nõmme ujula poole sõitma.

Autos on hommikuselt karge, tänavad tühjad, mõni üksik koer naaseb õistelt seiklustelt koju ja mõni hull läheb külma vette... lohutan end mõttega, et ma pole ainus. Otsin sobivat raadiojaama ja taban end juba täiest kõrist laulmas ja mõtlen, mitmenda koha Ruffus saab....

Käng on kohal

Jõuan ujula juurde, kus näen seismas punast kirjadega ralliautot, mis annab märku et "käng" on kohal.

Riietusruumis vaatavad vastu samasugused unised näod...programmi administraator Velli, sisekontrolör Kersti, jurist Heili, sporditoimetuse peaprodutsendi abi Ingrid ja ökonomist Pille.

Basseini äärde jõudes ja varbaga vett katsudes uni kaob, järgmine hetk prahmatavad kõik vette ja läheb lahti. Vaatan veel kella, et kaua siin vastu pidama peab - umbes 40 minutit.

Kersti ja Ingrid suunduvad otsejoones proffide rajale ja alustavad oma tavapärasest kassi ja hiire mängu, vahetades aeg-ajalt rolle. Veepinnal käivad nad küll vahepeal hingamas, kuid reeglina nende raja poole vaadates võib näha vaid üht jutti basseini ühest otsast teises sööstmas. Kuna tüdrukud pole mingid pühapäevasuplejad, teatavad nad mulle, et neil on vaja rekord purustada ja täna 1500 meetrit ujuda. Tundub, et on parem, kui keegi neile jalgu ei jää.

Velli ja Heili võtavad kohad tagasihoidlikult sisse suplejate rajal, kuigi ka nemad mööduvad pea kõikidest

Velli Källo, Heili Liin, Kersti Päeren ja Karina Burmeister peale "ohtlikku nakkushaigust" Nõmme ujula ees.

"koeraujujatest". Otsest võistlusmomenti ei taba, küll aga on kolme kuuga kasvanud jõuvarud, mil arstid mind haiguse tõttu basseini lähedalegi ei lasknud.

Valin tavapäraselt radadest keskmise, mis tundub terviseujujate pärusmaana. Alustan küll suure innuga, kuid peagi tunnen, et kuu aega pausi on oma jälje jätnud ja paaril korral vahetan keset basseini "krooli" "konna" vastu. Lisaks kõigele luban endale mõne puhkepausi, samas ei luba mu eneseuhkus liiga kauaks vette mõnulema jääda ja sööstan uuesti vee alla.

Kui lähen Ingridit ja Kerstit veest välja ajama, et pilti teha, teatavad mõlemad kui ühest suust, et jäänud on veel 300 meetrit ja nii nad jälle lähevad Kersti ees ja Ingrid järgi..... lõõn käega ning lähen Heili ja Velli juurde, haaran selja tagant fotoka ja enne, kui nad midagi öelda jõuavad, on pilt valmis.

Vanas vaimus "konna"

Kuid kell liigub hirmsa hooga ja vaja hakata ennast vaikselt tööle sättima. Ei ole seekord aega Kersti ujumiskooli tundideks basseini nurgas, kuid samas ei ole tal ka aega meid "uputada" või meile igasugu trikke näidata.

Mäletan, kui pöördusin Kersti poole kord murega, et ei saa kuidagi "konnastiili" jalgu ja käsi korruga tööle. Püüdis teine mind õpetada, et mis täpselt need jalad tegema peavad, kui käed on otse ees...proovisin... isegi mitu korda, kuid vajusin põhja, kuni loobusin ning jätkasin vanas vaimus. Kuid minu meelest ainult nii ongi võimalik ujuda ja peaasi, et edasi liigub.

Kord püüdis Kersti meid vee all ujuma

õpetada, kuid oh häda, kuidas küll vee all püsida. Võtsime end basseini nurka ritta ja sukeldusime sügavustesse ja kui siis vee all ei püsinud ja nagu korgid vupsti pinnale tulime, sundis meie ujumisinstruktor meid ikka ja jälle sinna tagasi.

Meenub ka, kui ujumistund hüppega vette lõppes, hüppasin siis kah, kuid see ei mõjunud kuigi hästi mu nohule. Nii libistasin end pilk maas vaikselt ja kiiresti riietusruumi, kus minu töökaaslased üritasid küll viisakalt märku anda, et neid miski minu näo juures häirib, kuid lõpuks pääses siiski otsekohesus võidule....karm.

Nakkav haigus

Riietusruumis teeme ruttu, sest 08.30 peab tööol olema, õues koondan read, et oma eesmärk lõpule viia ja tublidest ETV töötajatest pilt teha. Kuna fotoka leidmisega läheb aega, siis tahavad juuksed härra minna, kuid enesetunne on superhea. Pilt tehtud, istume autodesse ja vurame tööle.

Autos mõtlen sellele, mis Velli kunagi ütles: "ETVs levib nakkav viirus ja kui sellega kokku puutud, siis enam pääsu pole." Hästi öeldud, hommikune ujumine on tõesti nakkav, sest hoolimata minu jaoks justkui õisest ärkamisest ja võitlusest paksu unega on tagantjärele hea tunne. Ütleks isegi uhke, et suutsin end enne tööd ujuma vedada.

Nii et vaadake ette, viirus, nimega "hommikune suplus" on juba levinud kaugemale seitsmendast korrusest ja võid olla järgmine, kes sellest tabatud saab.

Mees, kes vaatab raamatute taha

"Kes ma selline üldse olen, et julgen endale ette kujutada, nagu suudaksin Vallo Keppist kokku kirjutada vähegi mõistliku loo?," mõtlen endamisi hetkel, kui mu selja taga sulgub Vallo rohelise puumaja uks ning koer hüvastijätuks rõõmsalt mu kätt limpsib.

Tunnen ennast väikese ja mõttetuna nagu porikärbes. Kuigi olime eelnevalt kokku leppinud, et räägime raamatutest, ei osanud ma päriselt oodata sellist jutuaajamist. *See mees on ju kõndiv Eesti luule antoloogia!* Selle asemel, et endasse ahmida kõike ja kogu aeg ning sellevõrra ka pealiskaudselt (nagu enamik meist teeb), on ta ennast jaganud kolme maailma vahel, kuid seda äärmiselt harvaesineva põhjalikkusega: filmid, luuleraamatud ja fotod. *Võtan ennast kokku ja alustan algusest.*

Hubaseks sissetootatud mööblitükid mõjuvad sama sõbralikult nagu Vallo ise. Akende taga on hulgaliselt päikest ja viimane kevadine lumi veeks muutumas. Tubade seinad koosnevad siin raamatutest.

"Mu riulid sisaldavad 95 protsenti luulet," ütleb Vallo selgituseks mu uudishimulikkude pilku märgates. Marie Heiberg, Bernard Kangro, Betti Alver, Henrik Visnapuu, Ain Kaalep, Merca, Ervin Uibo, Uku Masing, Doris Kareva, Juhan ja Jakob Liiv, Kalju Lepik – vaid murdosa Vallo omandist, kõik hoolikalt lahterdatud ja omaette riulitel. Eraldi on paigutatud vaimulik luule ning lauluraamatud, venekeelne luule, mis sisaldab muu hulgas tõlkeid idamaadest ning antoloogiad, neist kaks Vallo enda koostatud. "Fakt, et mina olen kokku pannud raamatu "Täis tähti jumallapse põll", on avanud mulle nii mõnegi ukse."

Peale selle on Vallo kaante vahele pannud Peeter Sinki luulekogu "Taeva vari" ning talle endale vist kõige südamelähedasema, antoloogia "Ema, mu ema", mida illustreerivad Kaljo Põllu müstilised teosed.

Imeteldava kiirusega toob Vallo oma kogust välja üha uusi ja uusi raamatuid, eripärasemad neist väljaandmisdaatumiga eelmisest ning üleelmisest sajandist. Signeeringud, viited teistele teostele, pühendused ning ääremärkused harilikult pliiaatsi või sulega, templid, ex-librised – need on märgid aja kulgemisest ning raamatute omanikuvahetustest - just need muudavad Vallo kogu iga raamatuarmastaja inistuseks. "Luuleraamatud jõuavad antikvariaati alati parvedena – see tähendab seda, et jälle on keegi ära surnud". *Karm ja inimlik!*

Loen erinevaid pühendusi, mis on adresseeritud Vallole isiklikult: Viivi Luik - Vallo Kepile väga südamliselt. "Näed kuidas ta kirjutas "Inimese kapikesse",

kommenteerib omanik habemesse muheledes. Ain Kaalep – Vabandades kirjavigade pärast! Betti Alver on oma pühendust alustanud sõnadega – Lugupeetud kallis Vallo Kepp... *Armas!* "Kangrol on vää-ga segane käekiri, Kalju Lepikul jälle kirbusitt! Jaan Kross, noh tema ei raatsinud midagi kirjutada, Ellen Niit armastab jälle värse."

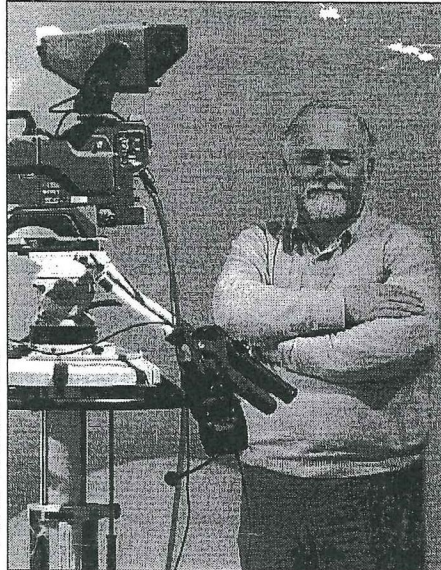

FOTO: TOOMAS TUUL

Vahepeal palutakse mul silmad kinni panna ning esimeseks tutvumiseks ainult sõrmede abil metallreljeefiga kaunistatud sametkõites albumit tunnetada. "Kujundus on mulle väga tähtis. Aeg-ajalt pean endale meelde tuletama, et kogun luuleraamatuid mitte kujundusi – vastasel korral toimub mu rahakotis mõrv".

Imetlen eesti juugendit esikaantel ning üritan Vallo mitmekihilistel ja sisutihedatel ning välkkiirelt vahetuvatel teemadel silma peal hoida.

Endalegi üllatuseks tühjeneb teetass, kuigi ma ei saa õieti aru, millal, sest pliiaatsi krabiseb lakkamatult ning rändab koos minu ja kaustikuga teise tuppa, kus seisavad kastides Vallo fotokogud.

"Olen oma elu jooksul pidanud läbi ajama väheste materiaalsete vahenditega ja nii seisavadki mul mõned tuhanded negatiivid oma aega oodates". Siiski-siiski, mu silme ette tõstetakse hingematvad mustvalged fotod, mis on näitustel väljas rippunud ning teevad seda tulevikus kindlasti veel ja veel: Bernard Kangro oma Rootsi-kodus Lund'is; kipitust kurku tõstev foto mahalöödud pilguga Doris Karevast, teine foto temast vanal mureneval kivitreppil koos valge tuviga; Peep Ilmet oma Läänemaa maakodus, seljaga fotograafi poole, järgmisel fotol näoga; Mats Traat "mees kes kunagi ei naera" Vallo teostuses särava naeratusega; neli eriliselt emotsionaalset fotot Juhan

Viidingust, pildistatud ETV studios - ülimalt minimalistlikud; *kipitus tuleb tagasi*; käsipõsakil Debora Vaarandi jne jne. "Viskab siin oma röpase voodi peale luuletajate pildid ja arvab, et ta on keegi," ironitseb Vallo enda kallal.

Kolmandat rada, mida Vallo tallab, teab ETV inimene kõige paremini. Tema mõtteid oma tööst aga mitte. Ei hakka minagi neid siin paljastama, panen kirja ainult ühe lause: "Olen õppinud režissöör-operaatoriks ning Eesti Telefilmis töötades harjunud operaatori tööle just režissööri pilguga vaatama, siit ka minu raskused teletöoga harjumisel - alates filmi mõttemaailmast ja lõpetades nn. meeskonnatöoga, kus ma võttele sõites ei tea, mida ma õieti "võtma" lähen."

Vallo on läbi elu otsinud hingesugulasi ja kõige rohkem on ta neid leidnud oma raamatutes – nii näib mulle. Seda tüüpi inimesi, kes lugemise ajal hoolikalt viimistletud mõtet kohates leheküljele mõnusa viibima jäävad, võib ilusa ja lihvitud keelekasutuse järgi hõlpsasti ära tunda – Vallo kuulub selle eliidi hulka (kuigi armastab ka võrtsikat "talumehe-keelt" ja vahel südamest ning ropult ütelda).

Veel usun ma seda, et kõige paremini räägivad tema kolmest omavahel tihedalt seotud maailmast Vallo enda poolt kirja pandud mõtted, millest väikese valiku lõpetuseks ära toon:

/Luuleraamatut ei omandata juhuslikult./
Luuleraamatuse midagi sisse kirjutada – see on pidulik hetk./Luulefoto ja luulefilm tekivad uudishimust raamatute taha vaadata./Kas vaevutajutav luulekujund annab tõlkida seisva või liikuva pildi keelde?/On ta loetav kõikidele või ainult luuletundjale?/Kas suutsin suruda mustvalgesse fotosse toretsevate värvide ülbuse – sageli jäin vist alla.../Hoida pilti ajalikust elust kauem – ka enda omast – püüan siiamaani./

Vallo armastab vahel tundide kaupa oma lemmiktugitoolis istuda, mõtelda ja lihtsalt vaadata, kuidas õhtu saabudes hämardub.

Õndsus?

Anneli Tõevere

Vallo Keppi filmid eesti luuletajatest:

- Üks pilk Betti Alverile (1988)
- Kodutee. Debora Vaarandi (1988)
- Aken aja liikumisse. Viivi Luik (1991)
- Mälestus sinistes kildudes. Bernard Kangro (1992)
- Kodust punaste pihlade all. Kalju Lepik (1993)
- Ilmakaarte õunapuud. Salme Raatma (1994)
- Olla tahaks olevikust väljas. Valeria Ränik (1995)
- Usun lilledele närtsimise sisse. Raimond Kolk (1996)
- Masingu maastikud I. Kitsas rada keset metsi (2000)

Barbi Pilvre peab loomingulise seminari: "Kes räägib teleekraanil?"

Tartu Ülikooli ajakirjanduse õppetooli juures on 2002-2003 teoksil projekt *Screening Gender* mille alaprojekti "Kes räägib teleekraanil?" esialgseid tulemusi on 16. aprillil ETV-s huvilistele tutvustamas projekti sisuline läbiviija TÜ lektor Barbi Pilvre.

TÜ ajakirjanduse õppetooli töögrupi eesmärgiks on analüüsida Eesti telepilti rahvusvaheliselt väljatõotatud *Screening Gender* (eestikeelse nimetusega "Sugu telepildis"), metoodika alusel ja koostada vastav õppevahend.

SG metoodika valmis viie riigi telekanali (YLE, SVT, NRK, NOS, ZDF) initsiatiivil ja nende kanalite materjalide põhjal ja selle sisuks on naiste ja meeste kujutamise iseärasuste analüüs telepildis.

TÜ projektis analüüsitav materjal on kogutud ETV, Kanal 2 ja TV 3 kokkuleppelise nädala kõikide tippajal eetris olevate Eesti originaalsaadete monitooringu alusel.

Talvel 2003 tehti korduvalanalüüs ETV materjalide põhjal. Kohtumisel ongi kavas keskenduda ETV telepildi analüüsile

soo aspektist kevadel 2002 ja 2003, enne ja pärast reklaami kadumist ETV programmist.

Screening Gender projekti lõppprodukt on kassetidest ja tekstidest koosnev õppevahend, mis on mõeldud muuhulgas teletegijate koolitamiseks, eesmärgiks soostereotüüpidest vabamad ja kvaliteetsemad telesaated. Tartu Ülikoolis on *Screening Gender* olnud teemana õppekavas Barbi Pilvre loengukursuse "Meedia ja sugu" raames, eelmisel sügisel ka iseseisva kursusena.

TÜ vastava projekti lõpptulemuseks on eestikeelne, Eesti uurimisainel põhinev õppevahend, videoõppematerjal ja vastav brožüür, mida saab kasutada nii üliõpilaste, teletegijate kui ka teiste meediaga seotud inimeste, aga ka laiemal üldsuse harimiseks.

Avalik loominguline seminar toimub kolmapäeval, 16. aprillil algusega kell 14 Gonsiori tänava maja teises kinosaal. Kõik on oodatud kuulama.

Telekääja

Sünnipäevad aprillis

- 2 Kalle Saare – vaneminsener
- 2 Tatjana Kaljumäe – insener
- 3 Viire Kivimäe – vastutav teatmetoimetaja
- 4 Ants Vill – teleteksti peatoimetaja
- 4 Anne Loeg – vanemraamatupidaja
- 4 Vahur Kersna – toimetaja-saatejuht
- 5 Kalle Käo – videomonteerija
- 5 Dennis Tseviljev – helitehnik
- 6 Raili Nops – arhiivitoimetaja
- 6 Mari Lippus – assistent
- 8 Olga Martõnova – rezhissöör
- 8 Dmitri Hljupin – assistent
- 10 Ülle Öun – rezhissöör
- 11 Mati Talvik – toimetaja
- 11 Vladimir Poplauhina – keevitaja
- 11 Rahel Selge – promorezhissöör
- 12 Tiit Viisileht – insener
- 12 Pelle Vellevoog – operaator
- 13 Valeri Zaruba – osakonnajuhataja
- 15 Riina Koit – vanemtoimetaja
- 15 Kadri Kanter – arhiivihoidja
- 15 Andris Luvikene – lavaseadja
- 16 Einar Lukkonen – insener
- 16 Ruth Alaküla – toimetaja
- 16 Annika Reinson – assistent
- 17 Diana Polov – toimetaja
- 18 Kadrin Pintson – personalijuht
- 19 Jaan Kask – operaator
- 20 Margus Saar – saatejuht-toimetaja
- 20 Anneli Tõevere – assistent
- 20 Toomas Korts – videomonteerija
- 21 Aivar Müür – videomonteerija
- 22 Jüri Pääro – juhtiv insener
- 22 Ruti Murusalu – rezhissöör
- 23 Ivi Ulvik – moneetria
- 24 Leelo Portnova – personalispetsialist
- 24 Hille Sepp – vahetusjuhataja
- 24 Kaia Häelme – toimetaja-produktent
- 24 Kerttu Pass – online-toimetaja
- 27 Esta Undo – riidehoidja
- 27 Malle Bucht – vanemlaohoidja
- 27 Sergei Bogorodski – vahetusjuhataja
- 28 Voldemar Lindström – muuseumijuh.
- 28 Marite Kallasma – saatejuht
- 29 Jüri Roosmann – kontrollmeister
- 29 Aksel Lemberg – vanemplaneerija
- 29 Heli Raag – arhiivitoimetaja
- 29 Maiga Karlson – rezhissöör

Tööjuubilarid aprillis

Mart Taevere - 10

Mart Taevere tuli Eesti Televisiooni tegema saadet "Teateid tegelikkusest". ning toonase "Tallinnfilmi" dokumentalisti kogemusega tõi ta uue Eesti ekraanile prügimäe inimesed.

Ja nii on Mart ka jätkanud - suurelt jaolt ikka nendega, kes teistmoodi või probleemidega või mures. Seda süvenemise ja mõista püüdmisega ning meil kolleegidel jääb vaid üle imestada ja kadestada kannatlikkust ja oskust näiteks telefonitsi esinejate "ära rääkimises".

Kahjuks on "Teateid tegelikkusest" ja üldse seda tüüpi saated ETV ekraanilt kadunud, ent oma teemat jätkab Mart "Avatud toimikus", otsides püstolipaigu ja vere vahele tragöödiate põhjusi ja seda kõigepealt inimese loomusest ja teda ümbritseva mõjust.

Jõudu ja tundlikku närvi ning kannatlikkust ka edasiseks!

Kolleegid elusaadetest

Maido Madisson - 35

Maido Madisson alustas 35 aastat tagasi rezhissööri abina ETV Tartu stuudios. Kuna varem, ülikooli füüsikaõpingute ajal oli ta teinud foto- ja filmilugusid aktuaalsele kaamerale, jätkas seda ka põhitöö kõrvalt. Aastast 1971 Eesti Telefilmil operaatori assistent, 1976. aastast operaator. Kolm aastat hiljem lõpetas Moskvas Üleliidulise Kinoinstituudi.

Lisaks igapäevasele teletööle on Maido Madisson olnud ka paljude dokumentaalfilmide ja kahe mängufilmi operaator: Kaks päeva Viktor Kingissepa elust (rezhissöör Tõnis Kask) ja Keskpäev, (rezhissöör Raivo Trass).

Korrekte ja hinnatud operaatorina on ta viimased kümme aastat töötanud Aktuaalse kaamera meeskonnas, tehes samal ajal kaastööd ka teistele ETV saadetele. Ja vähemalt omal tahtel ei kavatse ta seda tööd veel niipea lõpetada.

Rein Joamets
korrespondent

Impressum

ETV siselehte Telekääja toimetab kommunikatsiooni projektijuht Karin Leemet. Kaastööd on oodatud turundusosakonda Faehlmanni 12, tuba 2209, tel. 628 4537 või e-maili aadressil karin.leemet@etv.ee.

Järgmine Telekääja ilmub maikuuks.